

En Søns Kærlighed

Stort betagende
Folkeskuespil
i 3 Akter, 50 Afdelinger

HOVEDPERSONERNE:

Enkefru Mathilde Hildorf. Fru Augusta Blad
Kaj, hendes Søn..... Herr Arne Weel
Grev v. Warberg... Herr Anton de Verdier
Godsejer Jerichau..... Herr Broe
Poul, hans Søn..... Herr Bent Bereny
Rektor Brinch..... Herr Johs. Ring

Optaget af
Nordisk Films Compagni

NAAAR denne Films sidste gribende Billede er gaaet over den hvide Tavle, er man en Oplevelse af Værdi rigere! Saa smukt og stemningsfuldt er Romanen om Sønnens Kærlighed til den bedragne Moder fortalt, at ikke en af os vil gaa upaavirket bort fra den. *~~~~~*

Af de stærkt virkende Optrin bør fremhæves:

Hos Kaj paa Kostskolen.
Moder og Søn korrespon-
derer flittigt med hinan-
den.

Julen nærmer sig.
En drilleborn Kammerat.
„Din Moder skal giftes igen!“
Slagsmaalet.

Rektor Brinch lægger sig
imellem.

Brevet fra Moderen.
Sandheden!

Grev Warberg og Frue paa
Bryllupsrejse.

Ved det grønne Spillebord.
Telegrammet til Kaj.

„Ikke hjem til Julen!“
Et Aars Tid efter.

Studenter-Eksamen taget
med Glans.

Ved Banegaarden.

Kun den gamle Tjener ...
Paa Køretur.

Det første Møde mellem Kaj
og Greven.

Faderens Billede mangler.

Marietta, den smukke Kok-
kepige.

En frygtelig Opdagelse.
Pengebegærligheden lader
ikke Greven i Fred.

„Du har jo Dispositionsret
over din Søns Penge.“

Medaillonen.

En flot Gave til Marietta.

Paa Natrestaurant.

Kaj og hans unge Kærlig-
hed, Rektorens Datter.

Bægeret er nu fuldt.

I chambre separee.

„Det er jo Moders Medail-
lon.“

Kampen.

Grev Warberg saares døde-
ligt.

Arresteret.

Forhøret hos Greven i Sy-
geværelset.

En Tilstaaelse.

Døden forsoner.

Frihedens og Lykkens
Time!

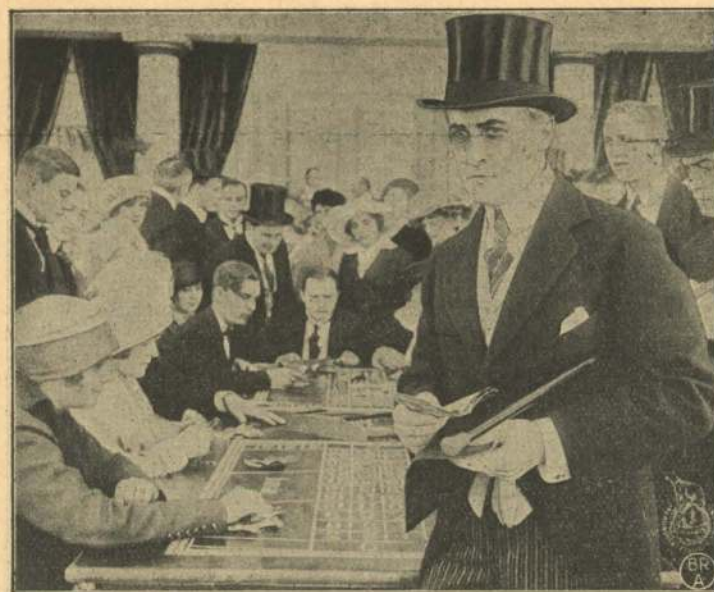

Enkefru Mathilde Hildorf har hidtil kun levet for sin Søn, Kaj, hvem hun elsker over alle andre i Verden. Han er anbragt i en Kostskole nogle Mil udenfor Hovedstaden, men ved flittig Korrespondance vedligeholder Moder og Søn Forbindelse indbyrdes.

Da træffer Fru Hildorf ved et Selskab hos Godsejer Jerichau en Mand, der til Fuldkommenhed forstaar at bringe hende under sin Indflydelse og lidt efter lidt ganske trænger Kaj ud af hendes Tilværelse. Det er Grev v. Warberg. Han har sat en Formue over Styr ved Spil og et letsindigt Liv og befinder sig nu i bundløs Gæld. For ham er den velhavende Fru Hildorf blot en Redningsplanke, der skal frelse ham fra at drukne i Gældsforpligtelser. I de Hovedstadskredse, hvor Fru Hildorf og Grev v. Warberg færdes, er det inden længe en offentlig Hemmelighed, at de agter at indgaa Ægteskab.

Godsejer Jerichaus Søn, Poul, der nogle Dage har været paa Besøg hos sine Forældre, fortæller efter sin Tilbagevenden til Kostskolen Kaj, hvad Rygtet siger om Fru Hildorf og Grev v. Warberg. Kaj, der er en meget ærekær Dreng og ikke vil tro, at den anden taler sandt, gaar løs paa ham med knyttede Næver. Slagsmaalet standser først, da Rektoren kommer

DER er Grund til at dvæle et Øjeblik ved de Kunstneres Navne, som staar paa denne Personliste. Hver af dem yder aldeles fortrinlig Kunst, og vil man fremhæve **Arne Weels** brillante Fortolkning af Drengens Følelser, maa man heller ikke glemme, at bedre Udførelse af Moderens Rolle kunde daarligt tænkes. Fru **Augusta Blad** præsterer her noget ud over det sædvanlige, og **Anton de Verdier** — skønt tildelt en usympatisk Rolle — virker ligefuldt med god og lødig Kunst. Det er alt i alt en af de Forestillinger, som os ikke glemmes lige med det samme! *~~~~~*

tilstede. Den hyggelige Rektor Brinch tager Kaj med sig og faar Grunden til Bataillen at vide.

— — — Samme Dag faar Kaj Brev fra sin Moder, der meddeler ham, at hun staar i Begreb med at gifte sig . . .

Straks efter Brylluppet rejser Grev og Grevinde v. Warberg til Syden. Julen nærmer sig, og Fruen glæder sig til at komme hjem og fejre den sammen med sin Søn. Grev v. Warberg er imidlertid bleven indfanget af sin gamle Lidenskab, Hardspillet, og det passer ikke ham, netop nu, at forlade det grønne Bord. Resultatet bliver, at Hjemrejsen udsættes. I et Telegram underretter Fruen Kaj herom. Medens alle Kammeraterne rejser til deres Hjem paa Juleorlov, maa Kaj tilbringe Julen paa Kostskolen.

Der gaar et Aars Tid, som for Kajs Vedkommende er fordrevet med Forberedelser til Studentereksamen, og en Dag modtager hans Moder et jublende Telegram, hvori han fortæller, at han har bestaaet Studentereksamen med første Karakter. Med Eftermiddagstoget samme Dag ankommer han til Hovedstaden. Han er ikke lidt skuffet, da ikke Moderen modtager ham ved Stationen, men den gamle Tjener, som meddeler, at Grevinden er paa Køretur med Greven. Skuffelsen skifter til

Harme, da han træder ind i sit gamle Hjem og opdager, at Faderens Billede ikke mere hænger paa sin Plads over Moderens Skrivebord. Men da han derefter ved et Tilfælde faar Bevis for, at Grev v. Warberg bedrager sin Hustru med en af Husets Piger ved Navn Marietta, bestemmer han sig til at forlade det Hjem, hvor han føler, at han er tilovers.

Denne Beslutning er Grev v. Warberg i høj Grad kærkommen. Han frygtede allerede for at komme under fremmed Kontrol. Dag for Dag driver han nu sit Spil videre. Det er efterhaanden lykkedes ham at fralukke Hustruen hele hendes Formue, og da den er ved at slippe op, faar han hende overtalt til at give ham Transport paa Sønnens Kapital, over hvilken hun har Dispositionsret. En Del af de Penge, han saaledes paa slyngelagtig Vis har tilvendt sig, har han brugt til at installere Marietta i en Lejlighed i Byen. En Dag, efterat Marietta i nogen Tid ikke har set noget til Grev v. Warberg, modtager han et Brev fra hende, hvori hun beder ham komme og besøge hende og samtidig minder ham om, at han har lovet hende et Smykke. For at slippe let til en smuk Present stjæler Grev v. Warberg fra et af sin Hustrus Gemmer en Medaillon. I Kapslen er anbragt et »M« i ophøjet Relief, dannet af smaa Diamanter.

Samme Aften besøger Grev v. Warberg i Selskab med Marietta en af Byens Natrestauranter. Gennem en Ven erfarer Kaj dette, og han begiver sig uopholdelig hen til Restauranten for at straffe den Mand, der nu end ikke undser sig for offentlig at vise sig med sin Elskerinde, og saaledes bringer Skændsel over en Hustru, der har ofret ham alt — Hjem, Formue og en Søns Kærlighed.

Da Kaj træder ind i det lille Kabinet, hvor Stævnemødet finder Sted, er det, som om Grev v. Warberg aner, hvad der venter ham, og for at komme den anden i Forkøbet kaster han sig over ham. Men Kaj er smidig, og Kampen falder ud til hans Fordel. Marietta har imidlertid skreget om Hjælp, og til de Politibetjente, der bliver hidkaldt, forklarer hun, at Kaj har Skylden for Overfaldet. Medens Grev v. Warberg i døende Tilstand bringes til Hospitalet, føres Kaj i Arrest som Morder.

Næste Dag sættes Retten i Sygeværrelset hos Grev v. Warberg, der under Indflydelse af Døden, som han føler nærme sig, angrer sine Gerninger og tilstaar, at Kaj er uden Skyld i Begivenheden Aftenen før. Det var ham — Grev v. Warberg, der førte det første Slag. Kaj handlede i Selviorsvar.

Moder og Søn er atter lykkeligt forenede!

E n S ø n s K æ r l i g h e d .

Personerne:

Enkefru Mathilde Hildorf.....Fru Augusta Blad.
Kaj, hendes Søn.....Herr Arne Weel.
Grev v. Warberg.....Herr Anton de Verdier.
Godsejer Jerichau.....Herr Broe.
Poul, hans Søn.....Herr Bent Bereny.
Rektor Brinch.....Herr Johs. Ring.

Enkefru Mathilde Hildorf har hidtil kun levet for sin Søn, Kaj, hvem hun elsker over alle andre i Verden. Han er anbragt i en Kostskole nogle Mil udenfor Hovedstaden, men ved flittig Korrespondance vedligeholder Moder og Søn Forbindelse indbyrdes.

Da træffer Fru Hildorf ved et Selskab hos Godsejer Jerichau en Mand, der til Fuldkommenhed forstaar at bringe hende under sin Indflydelse og lidt efter lidt ganske trænger Kaj ud af hendes Tilværelse. Det er Grev v. Warberg. Han har sat en Formue over Styr ved Spil og et letsindigt Liv og befinder sig nu i bundløs Gæld. For ham er den velhavende Fru Hildorf blot en Redningsplanke, der skal frelse ham fra at drukne i Gældsforpligtelser. I de Hovedstads-kredse, hvor Fru Hildorf og Grev v. Warberg færdes, er det inden længe en offentlig Hemmelighed, at de agter at indgaa Ægteskab.

Godsejer Jerichaus Søn Poul, der nogle Dage har været paa Besøg hos sine Forældre, fortæller efter sin Tilbagevenden til Kostskolen Kaj, hvad Rygtet siger om Fru Hildorf og Grev v. Warberg. Kaj, der er en meget ærøker Dreng og ikke vil tro, at den anden taler sandt, gaar løs paa ham med knyttede Næver. Slagsmaalet standser først, da Rektoren kommer tilstede. Den hyggelige Rektor Brinch tager Kaj med sig og faar Grunden til Bataillen at vide.

-- --Samme Dag faar Kaj Brev fra sin Moder, der meddeler ham, at hun staar i Begreb med at gifte sig.....

Straks efter Brylluppet rejser Grev og Grevinde v. Warberg til Syden. Julen nærmer sig, og Fruen glæder sig til at komme hjem og fejre den sammen med sin Søn. Grev v. Warberg er imidlertid

bleven indfanget af sin gamle Lidenskab, Hasardspillet, og det passer ikke ham, netop nu, at forlade det grønne Bord. Resultatet bliver, at Hjemrejsen udsættes. I et Telegram underretter Fruen Kaj herom. Medens alle Kammerater^{ne} rejser til deres Hjem paa Juleorlov, maa Kaj tilbringe Julen paa Kostskolen.

Der gaar et Aars Tid, som for Kajs Vedkommende er fordrevet med Forberedelser til Studentereksamen, og en Dag modtager hans Moder et jublende Telegram, hvori han fortæller, at han har bestaaet Studentereksamen med første Karakter. Med Eftermiddagstogget samme Dag ankommer han til Hovedstaden. Han er ikke lidt skuffet, da ikke Moderen modtager ham ved Stationen men den gamle Tjener, som meddeler, at Grevinden er paa Køretur med Greven. Skuffelsen skifter til Harme, da han træder ind i sit gamle Hjem og opdager, at Faderens Billede ikke mere hænger paa sin Plads over Moderens Skrivebord. Men da han derefter ved et Tilfælde faar Bevis for, at Grev v. Warberg bedrager sin Hustru med en af Husets Piger ved Navn Marietta, bestemmer han sig til at forlade det Hjem, hvor han føler, at han er tilovers.

Denne Beslutning er Grev v. Warberg i høj Grad kærkommen. Han frygtede allerede for at komme under fremmed Kontrol. Dag for Dag driver han nu sit Spil videre. Det er efterhaanden lykkedes ham at fralokke Hustruen hele hendes Formue, og da den er ved at slippe op, faar han hende overtalt til at give ham Transport paa Sønnens Kapital, over hvilken hun har Dispositionsret. En Del af de Penge, han saaledes paa slyngelagtig Vis har tilvendt sig, har han brugt til at installere Marietta i en Lejlighed i Eyen. En Dag, efterat Marietta i nogen Tid ikke har set noget til Grev v. Warberg, modtager han et Brev fra hende, hvori hun beder ham komme og besøge hende og samtidig minder ham om, at han har lovet hende et Smykke. For at slippe let til en smuk Present stjæler Grev v. Warberg fra et af sin Hustrus Gemmer en

Medaillon. I Kapslen er anbragt et "M" i ophøjet Relief, dannet af smaa Diamanter.

Samme Aften besøger Grev v. Warberg i Selskab med Marietta en af Byens Natterestauranter. Gennem en Ven erfarer Kaj dette, og han begiver sig uopholdelig hen til Restauranten for at straffe den Mand, der nu end ikke undser sig for offentlig at vise sig med sin Elskerinde og saaledes bringer Skændsel over en Hustru, der har ofret ham alt - Hjem, Formue og en Søns Kærlighed.

Da Kaj træder ind i det lille Kabinet, hvor Støvnemødet finder Sted, er det, som om Grev v. Warberg aner, hvad der venter ham, og for at komme den anden i Forkøbet kaster han sig over ham. Men Kaj er smidig, og Kampen falder ud til hans Fordel. Marietta har imidlertid skreget om Hjælp, og til de Politibetjente, der bliver hidkaldt, forklarer hun, at Kaj har Skylden for Overfaldet. Medens Grev v. Warberg i døende Tilstand bringes til Hospitalet, føres Kaj i Arrest som Morder.

Næste Dag sættes Retten i Sygeværelset hos Grev v. Warberg, der under Indflydelse af Døden, som han føler nærme sig, angrer sine Gerninger og tilstaar, at Kaj er uden Skyld i Begivenheden Aftenen før. Det var ham - Grev v. Warberg, der førte det første Slag. Kaj handlede i Selvforsvar.

Moder og Søn er atter lykkeligt forenede!

.....

Medaljon. I Kapselen er indbragt et "M" i opbejlet Bæltet, dannaet af
smaa Diamanter.

Samma Aften besøger Grev v. Warberg i Søskens med Marletts en
af Hvernes Kærlighedsromaner. Gennem en Ven erfarer Kaj dette, og han
begiver sig uopholdelig hen til Hesteværten for at straffe den
Mand, der nu end ikke unders sig for offentlig at vise sig med
sin Nærings og endelig bringer Skandalen over en Kunstner, der
har gjort ham sit - Hjem, Formue og en Søns Kærlighed.

Da Kaj træder ind i det lille Kabinnet, hvor Stavnmandet ligger
stød, er det, som om Grev v. Warberg aner, hvad der ventur ham, og
for at komme den anden i Forkøbet kaster han sig over ham. Men Kaj
er smidig, og Kapselen falder ud til hans fordel. Marletts har mid-

lertid skrevet om Hjem og Hæder, og det er det, der bliver hid-
kaldt, forklarer han, Grev v. Warberg i dannaet til Hesteværten, foras
Kaj i Arrest som Morder.
Næste Dag sættes Retten i Gang for Grev v. Warberg,
der under Indflydelse af Bælen, som han føler, nærme sig, angiver
sine Gætninger og tilstår, at Kaj er uden Skyld i Begivenheden.
Alene for det var han - Grev v. Warberg, der får det første
slag. Kaj handlinge i Selvforsvar.
Måder og han er atter lykkelig forenede!

M u t t e r - - u m D e i n e t w i l l e n !

Die Geschichte einer Sohnesliebe in drei Akten.

Personen:

Marga Helling, Witwe.....Augusta Blad.
Klaus, ihr Sohn.....:Arne Weel.
Rittergutsbesitzer Helmroth.....Anton Verdier.
Gutsbesitzer Ertl.....Broe.
Paul, sein Sohn.....Bent Bereny.
Direktor Bode.....Johs. Ring.

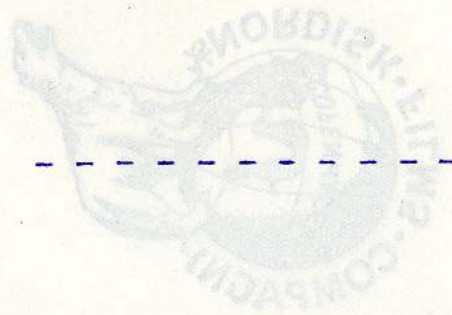
Marga Helling, eine junge Witwe, lebt nur für ihren Sohn Klaus, der ihr ihre Zärtlichkeit und ihre Aufopferung mit rühender Liebe vergilt. Klaus wird zwar in einem berühmten Alumnat erzogen, aber er verbringt die Ferien zu Hause, und es vergeht kaum ein Monat, wo er nicht von der Mutter eine Kiste mit Leckerbissen, Büchern und allen den Dingen erhielte, die ein rechtes Jugenherz erfreuen. Da tritt eine Wendung in Frau Hellings Leben ein, die ihrem Sohn den besten Teil seines Lebens raubt. Sie lernt auf einer Gesellschaft des Gutsbesitzers Ertl den Rittergutsbesitzer Helmroth näher kennen, an den sie sich noch von ihrer Kindheit her erinnert. Helmroth, der Marga als gute Partie sehr zu schätzen weiss, bewirbt sich sehr angelegentlichst um sie und erhält auch schliesslich ihr Jawort. Diese für ihn so niederschmetternde Nachricht empfängt Klaus zunächst durch den Mund eines taktlosen Mitschülers. Als daher der Brief der Mutter eintrifft, ist er nicht mehr überrascht, wohl aber von einem Schmerze bewegt, der in seiner Tiefe fast unkindlich wirkt. Aber wie recht Klaus hatte, als er seine Mutter verloren gab, das zeigt sich wenig später. Marga tritt ihre Hochzeitsreise mit ihrem Gatten an, die in ein Modebad des Südens führt. Das dortige Kasino, in dem alle Arten von Glücksspielen im Gange sind, besitzt eine derartige Anziehungskraft für Helmroth, dass er seinen Aufenthalt bis über Weihnachten ausdehnt, obschon er nicht nur sein eigenes, sondern auch Margas Geld verspielt. So kommt es, dass Klaus das Weihnachtsfest zum ersten Mal in der Fremde verleben muss. Zwar nimmt sich der Direktor liebevoll seiner an und lässt ihn an seiner Fa-

milienfeier teilnehmen, aber die Sehnsucht nach der Mutter, die Furcht vor künftigen Konflikten lässt keine Freude in dem armen Jungen aufkommen. Ein paar Jahre, die Klaus fast ausschliesslich im Alumnat verbringt, verrinnen wie ein Traum. Er besteht sein Examen mit Auszeichnung und fährt zum ersten Mal auf längere Zeit heim. Trotz der Veränderung, die im Leben seiner Mutter vor sich gegangen ist, sieht Klaus der Zeit mit Ungeduld entgegen, die er an ihrer Seite erleben soll. Allein sein Ferienglück wird bereits am Anfang durch einen Missklang gestört. Seine Mutter holt ihn nicht vom Bahnhof ab, wie er ganz bestimmt erwartet hat, sondern unternimmt am gleichen Tage, wenn auch nur schweren Herzens, einen Ausflug mit ihrem Gatten und seinen Freunden. Klaus findet im Schloss nur die alte Dienerin vor, die ihn bereits als Kind gekannt hat und sehr liebt. Allein das alles vermag ihm die Mutter nicht zu ersetzen. Er fühlt sich in seinem eigenen Heim als Fremder und umso entwurzelter, als alle Bilder seines Vaters, alle Erinnerungen an ihn aus den Zimmern verschwunden sind. In den nächsten Tagen erkennt er auch, dass seine Mutter nicht glücklich ist, sondern von geheimen Sorgen verzehrt wird. Er ahnt jedoch nicht, dass sein Stiefvater, nachdem er das Vermögen seiner Mutter verbraucht hat, nun mit ihrer Einwilligung die Zinsen seines, ihm von seinem ersten Vater vermachten Kapitals angreift. Aber schon der Zwiespalt, den seine Augen wahrnehmen, genügt, um ihm seine Heimat zu vergällen. Er ist innerlich froh, als die Ferien abgelaufen sind, und er zur Universität abreist. *junger* Wiederum vergehen Jahre. Kurz nachdem Klaus sein Oberlehrerexamen bestanden hat, trifft er seinen früheren Direktor wieder, der inzwischen an ein Gymnasium der Stadt versetzt worden ist. Direktor Bode nimmt sich sehr liebevoll seines ehemaligen Schülers an, verschafft ihm eine Hilfslehrerstelle an seiner Schule und eröffnet ihm die Aussicht auf eine baldige feste Anstellung. Klaus verlebt wundervolle Abende bei ihm, und

allmählich spinnen sich zarte Fäden von ihm zu der jungen, liebreizenden Tochter seines alten Lehrers.

Inzwischen hat sich Frau Vargas Leben immer unglücklicher gestaltet. Helmroth wahrt kaum noch die Form. Sein Verhältnis mit der Tänzerin Marietta bildet den Mittelpunkt des Hauptstadtklatsches. Um jedoch die schöne Frau dauernd an sich zu fesseln, muss er ihr wertvolle Geschenke machen, die zu bezahlen ihm das nötige Geld fehlt. Durch ihre lebhaften Wünsche in die Enge getrieben, vergeht er sich schliesslich so weit, dass er heimlich dem Schmuckkasten seiner Frau eine wertvolle Brosche entnimmt, die in Smaragden gefasst den Buchstaben M. zeigt. Am gleichen Abend führt Helmroth die Tänzerin in ein bekanntes, vornehmes Weinrestaurant, wo sie mit ihrem blitzenden Geschmeide allgemeines Aufsehen erregt. Auch ein Freund von Klaus hat das Paar beobachtet und eilt zu dem jungen Oberlehrer, um ihn über die unehrenhafte Handlung seines Stiefvaters aufzuklären. Klaus begibt sich zu dem Restaurant, um Rechenschaft von Helmroth zu fordern. Zunächst wird er jedoch von Direktor Böde aufgehalten, der sich mit seiner Tochter ebenfalls im Lokal befindet. Sobald er sich jedoch freimachen kann, stürmt er in das Zimmer, das Helmroth für sich und seine Geliebte reserviert hat, und tritt mit flammender Stirn dem Manne gegenüber, der seine Mutter Kränkung angetan hat. Der Stiefvater beantwortet die Vorwürfe des jungen Mannes mit eisigem Hochmut. Da fallen die Blicke des Junglings auf die Brosche, die Marietta trägt. Ausser sich vor Empörung über den Diebstahl und die Dreistigkeit seines Stiefvaters fasst er nach dem Kleinod, um es der Tänzerin zu entreissen. Helmroth wirft sich wutentbrannt dazwischen und hebt die Faust gegen seinen Stiefsohn. Dieser stösst seinen Gegner zurück, Helmroth taumelt und fällt mit seiner Stirn so unglücklich auf die Kante des Kamins, dass er leblos und blutend liegen bleibt. Er wird schwer verletzt ins Krankenhaus gebracht, während der völlig verstörte Klaus in die

Untersuchungshaft abgeführt wird. Wenig später hört auch die tieferschütterte Mutter von den Vorgängen in der Stadt. Endlich fällt ihr ein Schleier von den Augen. Sie erkennt, wie schwach und wie töricht sie war, als sie neben dem Mutterglück noch eine andere Glücksmöglichkeit erhoffte. Allein auch Helmroth ist durch die Schmerzen, die er zu erdulden hat, geläutert worden. Seiner entlastenden Aussage ist es zuzuschreiben, dass Klaus aus der Haft entlassen wird und von jeder Strafverfolgung befreit bleibt. Er erfreut sich nun nicht bloss der ungeteilten Zuneigung seiner Mutter, sondern auch seine Liebe zu der Tochter seines Direktors findet ihre Erfüllung.

-forschungsgesellschaft abgelehnt wird. Feing drückt sich auch die Frau-
 erwählteste Mutter von dem Weggehen in dem Stadt. Balthus Bild
 für ein Schicksal von dem Wagnis. Sie erkennt, wie schwach und wie
 leicht sie war, als sie neben dem Wirtstisch noch eine andere Bilde-
 möglichkeit erhellte. Allein auch Balthus hat durch die Schmerzen,
 die er zu erdulden hat, gelindert worden. Seiner existenziellen
 Aussage ist es zuzuschreiben, dass Maria aus der Welt entlassen
 wird und von jeder Verantwortung befreit wird. Er erlöst sich
 nun nicht ohne der ungeliebten Beziehung seiner Mutter, sondern
 auch seine Liebe zu der Tochter seines Meisters findet ihre Bestim-
 mung.

L'amour d'un fils.

Personnages:

Mme veuve Mathilde Hallé.....Augusta Blad.
 Maurice, son fils.....Arne Weel.
 Le comte de Saintré.....Anton de Verdier.
 Le baron de Jaligny.....M. Broe.
 Paul, son fils.....Bent Bereny.
 Boiteau, principal d'un collège.....Johannes Ring.

La riche veuve Mme Hallé ne vit que pour son fils Maurice, qu'elle aime plus que tout au monde. Il est interne dans un collège à quelques kilomètres de la ville, mais la mère et le fils échangent souvent des longues lettres.

Dans une société chez le baron de Jaligny, Mme Hallé renouvelle connaissance avec le comte de Saintré qu'elle a connu dans sa jeunesse. Cet homme obtient facilement une si grande influence sur Mme Hallé, qu'elle oublie tout à fait son fils. Le comte de Saintré a dépensé sa fortune follement et il est accablé de dettes. Pour lui la riche veuve n'est qu'une planche de salut qui lui sauvera de ruine. Bientôt c'est un secret public dans la ville que Mme Hallé va se marier avec le comte de Saintré. Paul le fils du baron de Jaligny, rentre après quelques jours de congé au collège et raconte à Maurice ce qu'on dit dans la ville du mariage prochain de sa mère. Furieux Maurice se jette sur Paul, et les deux garçons se battent jusqu'à ce que le principal du collège, Monsieur Boiteau, vient leur séparer. En entendant la cause de la querelle, il fait son mieux pour consoler Maurice.

Le jour même Maurice reçoit une lettre de sa mère, dans laquelle elle lui annonce qu'elle va se marier. Après le mariage le comte et la comtesse de Saintré partent en voyage de nocce pour le (santa) midi. Quand le Noël s'approche la comtesse se réjouit de la pensée de revoir son cher fils, mais son mari qui est un joueur effréné, ne veut pas quitter la table verte. Le resultat en est que le retour est ajourné. Tandis que tous les élèves partent en congé, Maurice doit passer Noël au Collège.

Un an s'est écoulé. Pendant ce temps Maurice a étudié sérieusement et un

Jour la comtesse reçoit un télégramme de son fils, qui lui annonce qu'il a passé bachot avec succès et qu'il arrivera le jour même par le train de 4 heures. Quand Maurice arrive sa mère n'est pas venue le chercher à la gare. Il est profondément désappointé quand le vieux domestique lui raconte que sa mère était sortie avec le comte. En entrant dans la maison Maurice voit avec chagrin que le portrait de son père n'est plus à sa place habituelle sur le bureau de sa mère. Plus tard comme il a des preuves de ce que le comte trompe sa femme avec une des bonnes de la maison, Marietta, il décide de quitter la maison où il se sent de trop. - Le comte de Saintré est très content du départ de Maurice, dont le contrôle il avait cause de craindre. Il avait déjà gaspillé toute la fortune de sa femme, et maintenant qu'elle n'a plus d'argent à lui donner il la persuade à lui donner pouvoir de toucher le capital appartenant à son fils. Pour cet argent il installe Marietta dans un élégant appartement et un jour, quand il reçoit une lettre de Marietta dans laquelle elle lui rappelle, qu'il lui a promis un bijou, il vole un médaillon d'or avec la lettre "M" sertie de diamants, dans le coffret à bijou de sa femme.

Le soir même le comte de Saintré se rend à un restaurant en compagnie de Marietta. Un ami de Maurice lui raconte que son beau-père se trouve au restaurant avec Marietta. Furieux il s'y rend de suite pour punir l'homme qui n'a pas honte de se montrer en public avec sa maîtresse et de tromper sa femme qui lui a tout donné - son amour sa fortune et l'amour de son fils.

Quand Maurice entre dans le restaurant où le comte et Marietta se sont donnés rendez-vous, le comte a un pressentiment de danger et pour devancer Maurice il se jette sur lui. Maurice qui est plus souple que le comte prend facilement le dessus. Entretemps Marietta a appelé au secours ^{et} quand la police arrive, elle explique que c'est Maurice qui a attaqué le comte. Dans un état mourant le comte est porté à l'hôpital tandis que la police arrête Maurice.

Le lendemain l'audience est ouverte dans la chambre où est alité le comte de Saintré qui sentant la mort s'approcher, se repent de ses actions viles et confesse que ce n'était pas la faute de Maurice qui n'avait agi qu'en légitime défense.

Maintenant la mère et le fils sont réunis et dorénavant ils vivent heureux ensemble comme autrefois.
